

Határozatok Tára

JEAN RICHARD DE LA TOUR
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2021. július 15.¹

C-431/20. P. sz. ügy

**Carlo Tognoli,
Emma Allione,
Luigi Alberto Colajanni,
Claudio Martelli,
Luciana Sbarbati,
Carla Dimatore, Mario Rigo örököseként,
Roberto Speciale,
Loris Torbesi, Eugenio Melandri örököseként,
Luciano Pettinari,
Pietro Di Prima,
Carla Barbarella,
Carlo Alberto Graziani,
Giorgio Rossetti,
Giacomo Porrazzini,
Guido Podestà,
Roberto Barzanti,
Rita Medici,
Aldo Arroni,
Franco Malerba,
Roberto Mezzaroma
kontra**

Európai Parlament

„Fellebbezés – Az európai parlamenti képviselők egységes statútuma – Az olasz választókerületekben megválasztott európai parlamenti képviselők – A nyugdíjjogosultságok Európai Parlament általi módosítása – Megtámadható aktus – Fogalom – Kötelező joghatások – A keresetlevelet kiigazító beadvány – Elfogadhatóság”

¹ Eredeti nyelv: francia.

I. Bevezetés

1. Fellebbezésükben Carlo Tognoli és a többi fellebbező az Európai Unió Törvényszéke által 2020. július 3-án hozott Tognoli és társai kontra Parlament végzés² hatályon kívül helyezését kéri, amellyel a Törvényszék mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasította a keresetüket, amelyben az Európai Parlament Pénzügyi Főigazgatósága Képviselői Fizetések és Szociális Jogosultságok Osztálya egységvezetője által az őket megillető nyugdíjak³ összegének az Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (a képviselőház elnöksége, Olaszország) 14/2018. sz. határozata⁴ 2019. január 1-jei hatálybalépését követő kiigazítása tárgyában kiadott 2019. április 11-i feljegyzéseinek megsemmisítését kérték.

2. Ezek a volt európai parlamenti képviselőkhöz vagy jogutódjaikhoz intézett feljegyzések több kereset tárgyát képezték, amelyeket a Törvényszék nyilvánvalóan elfogadhatatlannak nyilvánított. Az egyazon napon hozott, hasonló tartalmú határozatok ellen fellebbezéseket nyújtottak be a Bírósághoz.⁵

3. Így a Bíróságnak arról kell határoznia, hogy egy olyan közigazgatási eljárás keretében, amelyre nem vonatkozik különös szabályozás, milyen feltételek mellett lehet a Parlament által az európai parlamenti képviselők nyugdíjának felülvizsgálatára vonatkozóan elfogadott határozatokkal szemben keresetet indítani.

4. Az e fellebbezésből és a C-408/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezésből – amelyeket a Bíróság úgy döntött, hogy együttesen vizsgál meg – eredő okfejtés lényege az EUMSZ 263. cikk értelmében vett „megtámadható jogi aktus” fogalmára vonatkozik.⁶

II. Jogi háttér

5. A Törvényszék eljárási szabályzatának⁷ 86. cikke kimondja:

„(1) Ha a megsemmisíteni kért jogi aktus helyébe azonos tárgyú másik jogi aktus lép, vagy azt módosítja, a felperes az eljárás szóbeli szakaszának befejezését, illetve a Törvényszék azon határozatát megelőzően, hogy az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határozzon, ezen új körülmény figyelembevétele érdekében kiigazíthatja a keresetlevelet.

² T-395/19, T-396/19, T-405/19, T-408/19, T-419/19, T-423/19, T-424/19, T-428/19, T-433/19, T-437/19, T-443/19, T-455/19, T-458/19–T-462/19., T-464/19, T-469/19 és T-477/19, nem tették közzé, a továbbiakban: megtámadott végzés, EU:T:2020:302.

³ Lásd: a jelen indítvány 11. pontja.

⁴ A továbbiakban: 14/2018. sz. határozat.

⁵ A jelen fellebbezésen kívül a Bíróság egyidejűleg egy másik korábbi európai parlamenti képviselő fellebbezését is vizsgálja (Poggiolini kontra Parlament [C-408/20. P. sz.] ügy), amelyet a 2020. július 3-i Falqui és Poggiolini kontra Parlament végzéssel (T-347/19 és T-348/19, nem tették közzé, EU:T:2020:303) szemben nyújtottak be. További fellebbezések vannak folyamatban a Coppo Gavazzi és társai kontra Parlament (C-725/20 P) és a Santini és társai kontra Parlament (C-198/21 P) ügyekben, amelyek a 2019. április 11-i vagy a 2019. május 8-i azonos feljegyzésekre vonatkoznak. E fellebbezéseket a 2020. október 15-i Coppo Gavazzi és társai kontra Parlament ítélettel (T-389/19–T-394/19, T-397/19, T-398/19, T-403/19, T-404/19, T-406/19, T-407/19, T-409/19–T-414/19, T-416/19–T-418/19, T-420/19–T-422/19, T-425/19–T-427/19, T-429/19–T-432/19, T-435/19, T-436/19, T-438/19–T-442/19, T-444/19–T-446/19, T-448/19, T-450/19–T-454/19, T-463/19 és T-465/19, EU:T:2020:494) és a 2021. február 10-i Santini és társai kontra Parlament ítélettel (T-345/19, T-346/19, T-364/19–T-366/19, T-372/19–T-375/19 és T-385/19, nem tették közzé, EU:T:2021:78) szemben nyújtották be. Ezen eljárások írásbeli szakasza folyamatban van.

⁶ E fogalom a tárgya a jelen fellebbezés első jogalapjának és a C-408/20. P. sz. ügyben benyújtott fellebbezés második jogalapjának. Az e két ügyben bemutatásra kerülő elemzésem szövege megegyezik.

⁷ Elérhető az alábbi internetes címen:

https://curia.europa.eu/jcms/upload/docs/application/pdf/2018-11/version_consolidee_rp_propre.pdf

[...]

(6) A Törvényszék által a keresetlevelet kiigazító beadvány elfogadhatóságának tárgyában meghozandó határozat sérelme nélkül az elnök határidőt állapít meg az alperes számára a kiigazítási beadvány megválaszolására.

(7) Az elnök adott esetben határidőt állapít meg a beavatkozó felek számára annak érdekében, hogy a keresetlevelet kiigazító beadványra és a válaszbeadványra tekintettel kiegészítsék a beavatkozási beadványaikat. Ennek érdekében a keresetlevelet kiigazító beadványt és a válaszbeadványt egyidejűleg a beavatkozó feleknek is kézbesíteni kell.”

III. A jogvita előzményei

6. A jogvita előzményeit a megtámadott végzés 1–9. pontja tartalmazza, és azokat a következőképpen lehet összefoglalni.

7. A fellebbezők az Európai Parlament Olaszországban megválasztott korábbi képviselőiként vagy az ilyen tagok túlélő házastársaként öregségi nyugdíjban – amelyet a parlamenti képviselők költségtérítéséről és juttatásairól szóló szabályzat alapján állapítottak meg – vagy túlélő hozzátartozói nyugdíjban részesülnek.

8. 2018. július 12-én a képviselőház elnökségének hivatala a 14/2018. sz. határozattal úgy határozott, hogy a hozzájárulási rendszer szerint újraszámolja e ház korábbi tagjai által 2011. december 31-ig teljesített szolgálati évekre vonatkozó nyugdíjakat.⁸ Ennek alapján az e tagoknak vagy túlélő házastársuknak folyósított nyugdíjak összegét 2019. január 1-jétől csökkentették.

9. A Parlament a 2019. januári nyugdíjelszámolásukhoz fűzött egyik megjegyzés révén tájékoztatta a fellebbezőket arról, hogy nyugdíjuk összege a 14/2018. sz. határozat alapján felülvizsgálható, valamint hogy ez az új számítás a jogalap nélkül kifizetett összegek behajtását eredményezheti.

10. A Parlament Pénzügyi Főigazgatósága Képviselői Fizetések és Szociális Jogosultságok Osztálya egységvezetőjének a 2019. februári nyugdíjelszámolásukhoz csatolt, keltezés nélküli feljegyzésében a Parlament értesítette a fellebbezőket, hogy:

- Jogi Szolgálat megerősítette, hogy helyzetükre automatikusan alkalmazni kell a 14/2018. sz. határozatot;
- a Parlament – azt követően, hogy a Camera dei deputatitól (képviseelőház, Olaszország) megkapja a szükséges információkat – tájékoztatni fogja a fellebbezőket a nyugdíjuk összegének új meghatározásáról és a következő tizenkét hónapban behajtja az esetleges különbözetet, továbbá
- nyugdíjuk összegét véglegesen egy olyan hivatalos aktus fogja meghatározni, amellyel szemben az Európai Parlament Elnökségének 2008. május 19-i és július 9-i, az Európai Parlament

⁸ A megtámadott végzés 3. pontja rögzíti, hogy a 14/2018. sz. határozat jogszerűségét a Consiglio di giurisdizione della Camera dei deputati (a képviselőház igazságügyi tanácsa, Olaszország) jelenleg vizsgálja.

tagjainak statútumára vonatkozó végrehajtási intézkedések⁹ 72. cikke alapján panaszt, vagy az EUMSZ 263. cikk alapján megsemmisítés iránti keresetet lehet benyújtani.

11. 2019. április 11-i feljegyzéseivel¹⁰ ez az egységvezető tájékoztatta a fellebbezőket, hogy – amint azt a 2019. februári feljegyzésében jelezte:

- nyugdíjuk összegét a 14/2018. sz. határozat alapján Olaszországban a volt nemzeti parlamenti képviselőknek kifizetett hasonló nyugdíjak csökkentéséig terjedő mértékben, (2019. január 1-jéig visszaható hatállyal) 2019 áprilisától ki fogják igazítani a nyugdíjak új összegének az e feljegyzések mellékletében megküldött tervezett meghatározása alapján, és
- az említett feljegyzések kézhezvételétől számított harmincnapos határidőn belül tehetik meg észrevételeiket, ezek hiányában e feljegyzések hatásait véglegesnek tekintik, és azok – többek között – a 2019. január és március között jogalap nélkül felvett összegek behajtását vonják maguk után.

12. A 2019. május 13. és június 4. között küldött elektronikus levelekben a fellebbezők benyújtották észrevételeiket a Parlament illetékes szolgálatához.

13. A 2019. május 22. és június 24. között küldött elektronikus levelekben a Parlament visszaigazolta ezen észrevételek átvételét, és jelezte a fellebbezőknek, hogy érveik vizsgálatát követően megválaszolja azokat.

14. A 2019. június 20. és július 23. között, azaz az első fokon benyújtott keresetek fellebbezők általi benyújtását¹¹ követően kelt levelekben a Parlament Pénzügyi Főigazgatósága Képviselői Fizetések és Szociális Jogosultságok Osztályának egységvezetője jelezte, hogy megküldött észrevételek nem tartalmaznak olyan tényezőket, amelyek igazolhatnák a Parlament által a vitatott feljegyzésekben kifejtett álláspont felülvizsgálatát, és következésképpen a nyugdíjnak az említett vitatott feljegyzés mellékletében újraszámított összege, valamint az abból eredő, jogalap nélkül kifizetett összeg behajtására vonatkozóan az említett mellékletben közölt terv e határozatok közlésének időpontjában véglegessé vált.

15. Ugyanakkor a megtámadott végzés meghozatalának időpontjában a Parlament nem határozott véglegesen Eugenio Melandri helyzetéről (T-437/19. sz. ügy), annak sajátos jellege miatt.

IV. A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott végzés

16. A Törvényszék Hivatalához 2019. június 28. és július 8. között benyújtott keresetleveleikkel a fellebbezők kereseteket indítottak a vitatott feljegyzések megsemmisítése iránt.

17. 2019. szeptember 16-án, 19-én és 24-én a Parlament külön iratban elfogadhatatlansági kifogást emelt e keresetekkel szemben.

⁹ HL 2009. C 159., 1. o.

¹⁰ A továbbiakban: vitatott feljegyzések.

¹¹ Lásd a jelen indítvány 16. pontját. Egyetlen ügyben, Emma Allione (T-396/19. sz. ügy) esetében a Parlament 2019. június 20-i válasza korábbi, mint a 2019. június 28-án benyújtott keresetlevél. Lásd e tekintetben: a megtámadott végzés 10. és 12. pontja.

18. 2019. szeptember 19. és október 4. között a fellebbezők – E. Allione (T-396/19. sz. ügy) és E. Melandri (T-437/19. sz. ügy) kivételével – a keresetlevelük kiigazítására irányuló beadványokat nyújtottak be. 2019. október 15. és 28. között a Parlament e beadványokra vonatkozóan észrevételeket terjesztett elő.

19. 2019. november 3. és 12. között a fellebbezők – E. Melandri (T-437/19. sz. ügy¹²) kivételével – benyújtották a Parlament által a keresetlevelekkel szemben felhozott elfogadhatatlansági kifogásokra vonatkozó észrevételeiket.

20. 2019. december 10-i végzéseivel a Törvényszék úgy határozott, hogy az elfogadhatatlansági kifogásokról az érdemi határozatban dönt. 2020. január 27-én és 28-án a Parlament benyújtotta ellenkérelmét.

21. 2020. február 3-án a Törvényszék úgy határozott, hogy a második beadványváltás szükségtelen.

22. A Törvényszék az eljárási szabályzatának 126. cikke alapján hozott, megtámadott végzésben az említett kereseteket mint nyilvánvalóan elfogadhatatlanokat elutasította.

23. Először is a vitatott feljegyzések megsemmisítése iránti kérelmet illetően a Törvényszék mindenekelőtt úgy határozott, hogy a Parlament az előírt határidőn belül terjesztette elő elfogadhatatlansági kifogásait, mivel azokat a távolságra tekintettel tíznapos átalányhatáridő figyelembevételével kell kiszámítani.¹³

24. Ezt követően a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a vitatott feljegyzések nem minősülnek sérelmet okozó aktusnak.¹⁴ Miután rámutatott, hogy az a tény, hogy a nyugdíjak új számítási módját 2019 áprilisától alkalmazták, önmagában nem elegendő annak megállapításához, hogy a Parlament véglegesen foglalt állást a nyugdíjak összegéről,¹⁵ a vitatott feljegyzések szövegéből és a fellebbezők számára e feljegyzésekben felidézett azon lehetőségből, hogy észrevételeket tegyenek, továbbá abból a tényből, hogy ez utóbbiak éltek e lehetőséggel,¹⁶ a Parlament által a fellebbezők részére adott válaszok ezen intézmény végleges határozatainak minősülnek, és ezért azokat nem lehet a vitatott feljegyzések pusztán megerősítő aktusaiként elemezni.¹⁷

25. Végül a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy az a körülmény, hogy a vitatott feljegyzések nem pontosítják, hogy a Parlament milyen határidőn belül válaszol a fellebbezők észrevételeire, nem releváns, csakúgy, mint az indokolási kötelezettség megsértésére és az arányosság elvének megsértésére alapított kifogások.¹⁸

26. Másodszor a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a fellebbezők által benyújtott kiigazítási beadvány nyilvánvalóan elfogadhatatlan azon az alapon, hogy eredeti keresetlevelük a benyújtás időpontjában nem volt elfogadható,¹⁹ továbbá hogy az e beadványokban megfogalmazott kereseti

¹² E. Melandri 2019. október 27-én elhunyt. 2020. január 30-án a Törvényszéket tájékoztatták arról, hogy Loris Torbesi folytatni kívánja az eljárást.

¹³ Lásd: a megtámadott végzés 45–48. pontja.

¹⁴ Lásd: a megtámadott végzés 57. pontja.

¹⁵ Lásd: a megtámadott végzés 51. pontjának utolsó mondata.

¹⁶ Lásd: a megtámadott végzés 52. és 53. pontja.

¹⁷ Lásd: a megtámadott végzés 56. és 60. pontja.

¹⁸ Lásd: a megtámadott végzés 61. és 62. pontja.

¹⁹ Lásd: a megtámadott végzés 66. és 67. pontja.

kérelmeket, amelyek más, „előzetes, előkészítő, későbbi vagy kapcsolódó jogi aktusokra” vonatkoztak, mint elfogadhatatlanokat el kell utasítani, mivel nem jelölik meg kellő pontossággal a jogvita tárgyát.²⁰

27. Harmadszor, a Törvényszék mint nyilvánvalóan elfogadhatatlanokat elutasította a fellebbezők arra irányuló kérelmét, hogy a Törvényszék kötelezze a Parlamentet a jogellenesen visszatartott összegek megfizetésére, azzal az indokkal, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint nem utasíthatja az uniós intézményeket.²¹

V. A felek kérelmei

28. A fellebbezők azt kérik, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést;
- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és
- a Parlamentet kötelezze a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

29. A Parlament azt kéri, hogy a Bíróság:

- utasítsa el a fellebbezést, és
- a fellebbezőket kötelezze a fellebbezéssel kapcsolatos költségek viselésére.

VI. A fellebbezésről

30. A fellebbezők által hivatkozott elsődleges jogalap a vitatott feljegyzések megtámadhatóságán alapul. Másodlagosan két másik jogalapot hoznak fel: az egyik a Törvényszék eljárási szabályzata 86. cikkének téves értelmezésén, a másik a kontradiktórius eljárás elvének megsértésén, valamint a szabályzat 126. cikkének téves értelmezésén alapul.

A. A vitatott feljegyzések megtámadhatóságára alapított első jogalapról

31. E jogalappal a fellebbezők a Törvényszék azon határozatát kifogásolják, amely szerint a vitatott feljegyzések nem minősülnek az EUMSZ 263. cikk értelmében vett megsemmisítés iránti keresettel megtámadható, sérelmet okozó aktusnak.²²

1. A felek érvei

32. A fellebbezők a következőkre hivatkoznak:

- elsődlegesen arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint valamely jogi aktus megtámadható jellege annak joghatásaiból, nem pedig végleges jellegéből következik, még

²⁰ Lásd: a megtámadott végzés 69. pontja.

²¹ Lásd: a megtámadott végzés 73. és 74. pontja.

²² Lásd: a jelen indítvány 24. és 25. pontja.

inkább akkor, ha nincs olyan meghatározott jogalap, amely valamely ideiglenes aktust a végleges aktustól megkülönbözteti. A jelen ügyben a vitatott feljegyzések hatással voltak a 2019 áprilisától folyósított nyugdíjak összegére, valamint a teljesség kedvéért;

- nem volt egyértelmű, hogy a vitatott feljegyzéseket olyan határozatok követhetik, amelyek nem pusztán megerősítő jellegűek; a Parlament által az észrevételekre adott válaszok tartalmából az következik, hogy azok pusztán megerősítő jellegűek; valamint a Parlament ellentmond önmagának, amikor azt állítja, hogy alkalmaznia kellett a 14/2018. sz. határozatot;
- a vitatott feljegyzések jellege nem változhat aszerint, hogy észrevételeket nyújtottak-e be, vagy sem, a Parlamentnek a 14/2018. sz. határozat automatikus átültetésére vonatkozó döntése miatt nincs szükség további körülményre; továbbá a Parlament válaszadási határidejére vonatkozó tájékoztatás hiányában nem várhattak a keresetindítással, és
- E. Allione (T-396/19. sz. ügy) a rá vonatkozó vitatott feljegyzés ellen abban az időpontban indított keresetet, amikor a Parlament válaszolt az írásbeli észrevételeire, vagyis azon a napon, amikor ezen aktus jogerőssé vált.

33. A Parlament azt állítja, hogy a nyugdíj összegének csökkentése a fellebbezők észrevételeinek figyelembevételével módosítható volt, és hogy végleges álláspontját a vitatott feljegyzéseket követően fogadta el, amint az e feljegyzések szövegéből, valamint az írásbeli észrevételek benyújtására vonatkozó lehetőség érdekeltek általi gyakorlásából következik. Azon jogalap hiánya, amely miatt úgy lehetne tekinteni, hogy az említett feljegyzések előkészítő jellegűek, nincs hatással e feljegyzések minősítésére, mivel a Parlament gyakorlatának célja, hogy biztosítsa az érintett személyek meghallgatáshoz való jogát a jogosultságaik összegét csökkentő végleges határozat meghozatala előtt. Ugyanezen feljegyzések azonnali hatásait illetően a Parlament rámutat azok ideiglenes jellegére.

2. Értékelés

34. Ezen első jogalappal a fellebbezők lényegében azt kifogásolják, hogy a Törvényszék a Bíróság ítélkezési gyakorlatára tekintettel értékelte az EUMSZ 263. cikkben előírt, a jogorvoslat megnyílását lehetővé tévő joghatásra vonatkozó kritériumot.

35. Emlékeztetni kell tehát arra, hogy e cikk értelmében vett „megtámadható jogi aktusnak” minősül az intézmények által elfogadott valamennyi olyan rendelkezés, függetlenül a formájától, amely olyan kötelező joghatások kiváltására irányul, amelyek érinthetik a természetes vagy jogi személy érdekeit, jelentősen módosítva annak jogi helyzetét²³.

36. Ezzel szemben az EUMSZ 263. cikkben előírt bírósági felülvizsgálat nem vonatkozik egy olyan jogi aktusra, amely nem vált ki kötelező joghatást, mint amilyenek az előkészítő és a tisztán végrehajtási aktusok, az egyszerű ajánlások és vélemények, valamint főszabály szerint a belső utasítások.²⁴

²³ Lásd: 2021. február 25-i VodafoneZiggo Group kontra Bizottság ítélet (C-689/19 P, EU:C:2021:142, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat); 2021. április 22-i thyssenkrupp Electrical Steel és thyssenkrupp Electrical Steel Ugo kontra Bizottság ítélet (C-572/18 P, EU:C:2021:317, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

²⁴ Lásd: 2021. április 22-i thyssenkrupp Electrical Steel és thyssenkrupp Electrical Steel Ugo kontra Bizottság ítélet (C-572/18 P, EU:C:2021:317, 47. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

37. Annak megállapításához, hogy a megtámadott jogi aktus kivált-e ilyen joghatásokat, a jogi aktus lényegét, és kibocsátójának szándékát kell figyelembe venni,²⁵ továbbá e hatásokat olyan objektív kritériumok alapján kell megítélni, mint az említett aktus tartalma, adott esetben figyelembe véve az elfogadásának körülményeit, valamint az azt elfogadó intézmény hatáskörét.²⁶

38. Így azok a közbenső intézkedések, amelyeknek célja a végleges határozat előkészítése, főszabály szerint nem minősülnek olyan jogi aktusoknak, amelyek megsemmisítési kereset tárgyát képezhetik. Ez a helyzet akkor, amikor ezek az intézkedések az intézmény előzetes véleményét fejezik ki.²⁷

39. A közbenső jogi aktusok akkor sem támadhatók meg keresettel, ha bizonyított, hogy az e jogi aktusokhoz kapcsolódó jogellenességre hivatkozni lehet azon végleges határozat elleni kereset alátámasztása érdekében, amelynek ezen aktusok az előkészítő szakaszát képezik. E körülmények között az eljárást befejező határozat ellen benyújtott kereset megfelelő bírói jogvédelmet biztosít.²⁸

40. Egyébiránt a vitatott határozat csak akkor képezheti megsemmisítés iránti kereset tárgyát, ha a korábbi határozat egyes indokainak megváltoztatása – akár e határozat rendelkező részének szövegétől való eltérés nélkül is – módosította a rendelkező részében hozott döntés lényeges tartalmát, mégpedig oly módon, hogy az EUMSZ 263. cikkre vonatkozó ítélkezési gyakorlat értelmében érintette a fellebbezők érdekeit. Ennek hiányában olyan megerősítő aktusról van szó, amely e cikk értelmében nem támadható meg.

41. A jelen ügyben az ezen indítvány 35. és 38. pontjában felidézetteknek megfelelő ítélkezési gyakorlat alapján²⁹ a Törvényszék rámutatott a vitatott feljegyzések tartalmából eredő elemekre, vagyis az alkalmazott „tervezet” kifejezésre, és arra a pontosításra, amely szerint a nyugdíjjogosultság felülvizsgálata, valamint a jogalap nélkül kapott összegek visszatérítése 2019 januárja és márciusa között csak az észrevételek előterjesztésére nyitva álló 30 napos határidő lejártakor vált véglegessé. A Törvényszék megállapította, hogy az, hogy a fellebbezők éltek e lehetőséggel, megakadályozta, hogy az új nyugdíjjogosultságok megállapítására vonatkozó tervezetek véglegessé váljanak, és hogy következésképpen a fellebbezők észrevételeit követően küldött levelek a Parlament végleges határozatainak minősülnek.

42. Ezenkívül a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy e levelek nem pusztán megerősítő aktusok, mivel a vitatott feljegyzéseknek nincs végleges jellegük, és e tekintetben nincs jelentősége annak, hogy e feljegyzések nem tartalmazzak pontosítást a Parlament válaszási határidejére vonatkozóan.

²⁵ Bizonyos alaki követelmények hatásának hiányáról lásd: 2008. július 17-i Athinaíki Techniki kontra Bizottság ítélet (C-521/06 P, EU:C:2008:422, 42–45. pont).

²⁶ Lásd: 2021. április 22-i thyssenkrupp Electrical Steel és thyssenkrupp Electrical Steel Ugo kontra Bizottság ítélet (C-572/18 P, EU:C:2021:317, 48. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

²⁷ Lásd: 2011. október 13-i Deutsche Post és Németország kontra Bizottság ítélet (C-463/10 P és C-475/10 P, EU:C:2011:656, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

²⁸ Lásd: 2011. október 13-i Deutsche Post és Németország kontra Bizottság ítélet (C-463/10 P és C-475/10 P, EU:C:2011:656, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat); 2021. április 22-i thyssenkrupp Electrical Steel és thyssenkrupp Electrical Steel Ugo kontra Bizottság ítélet (C-572/18 P, EU:C:2021:317, 50. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

²⁹ Lásd: a megtámadott végzés 50. és 51. pontja.

43. Az első fellebbezési jogalap keretében a fellebbezők nem vitatják a Törvényszéknek a vitatott feljegyzések tartalmára és kibocsátásuk hátterére vonatkozó megállapításait. A fellebbezők úgy vélik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot annak értékelése során, hogy e feljegyzések megtámadhatók-e azon közigazgatási hatóságok hatáskörével kapcsolatban, amelytől származnak, arra hivatkozva, hogy a nyugdíjak összegének azonnali csökkenésével jártak.

44. A megtámadott végzés 5., 6. és 51. pontjából következik, hogy a Törvényszék megállapította, hogy a vitatott feljegyzéseket a döntéshozatali jogkörrel rendelkező Parlament hozta meg, és hogy a Parlament az európai parlamenti képviselőket megillető nyugdíj megállapításának rendszerével összhangban köteles felülvizsgálni a folyósított nyugdíjak összegét. A Törvényszék megállapításai szerint ezen intézmény Pénzügyi Főigazgatóságának gyakorlata ebben az összefüggésben abban állt, hogy 2019 februárjában tájékoztatta a fellebbezőket a nyugdíjak összegének jövőbeli felülvizsgálatáról, amely a 14/2018. sz. határozat automatikus alkalmazhatóságából következett, majd két hónappal később e feljegyzésekkel arról tájékoztatta a fellebbezőket, hogy e határozatot ténylegesen végrehajtották, továbbá arról, hogy az említett feljegyzések megküldésétől számított 30 napon belüli észrevételeket lehet benyújtani.

45. Következésképpen ebből az a következtetés vonható le, hogy a Parlament egyértelműen elfogadott egy olyan intézkedést, amely a fellebbezők érdekeit érintő joghatásokat vált ki, és amely kötelező a fellebbezőkre nézve.

46. Annak megállapítása érdekében, hogy a vitatott feljegyzések nem minősülnek határozatnak, a Törvényszék megállapította, hogy e feljegyzéseket követően fennállt a lehetőség az észrevételek megtételére, valamint azt, hogy a fellebbezők éltek e lehetőséggel, észrevételeiket megvizsgálták, továbbá, hogy a 2019. január óta jogalap nélkül kifizetett összegeket nem hajtották be.

47. Ezáltal a Törvényszék figyelmen kívül hagyta a megállapításaiból következő alábbi tényezőket:

- nem függesztették fel a vitatott feljegyzések kötelező joghatásait, amelyek érintik a fellebbezők érdekeit az észrevételek kézhezvétele esetén, és
- a Parlament főszabály szerint kétségtelenül nem vonhatja vissza a határozatát, mivel az szükségszerűen kapcsolódik a 14/2018. sz. határozathoz.

48. Ebből következik, hogy e sajátos körülmények között, amelyek nagymértékben eltérnek a Törvényszék által a megtámadott végzés 50. pontjában hivatkozott ítélkezési gyakorlat alapjául szolgáló körülményektől, a vitatott feljegyzéseket – a 2019 februárjában megküldöttektől eltérően – nem lehet pusztán tájékoztató leveleknek tekinteni, amelyeket a fellebbezőknek azzal a céllal küldtek, hogy megismerjék álláspontjukat, és hogy a Parlamentet a lehető legteljesebb információkkal lássák el a döntésének meghozatala előtt, vagy másként fogalmazva, e feljegyzéseket nem lehet jogaik korlátozása előtti szükséges lépésnek tekinteni.

49. E körülmények között a vitatott feljegyzéseket csak akkor lehetne előzetes vagy előkészítő állásfoglalásként elemezni, ha a Parlament egyértelműen kinyilvánította volna, hogy a 14/2018. sz. határozatot követően a nyugdíjak csökkentéséről szóló határozata csak azzal a feltétellel vált ki konkrét hatásokat, ha az érintettek nem tesznek észrevételeket, vagy az ilyen észrevételek megtételére nyitva álló bizonyos határidő lejártakor, a jelen esetben azonban nem ez volt a helyzet.

50. E tekintetben hatástalan az a megállapítás, amely szerint a Parlament azáltal, hogy nem hajtotta be a 2019 januárja és márciusa között jogalap nélkül kifizetett összegeket, nem váltotta ki a nyugdíjak 2019 áprilisa óta megvalósított tényleges csökkentésének valamennyi hatását. Ez ugyanis nem alkalmas arra, hogy módosítsa a vitatott feljegyzéseknek a fizetendő és a kifizetett nyugdíj összegének az automatikus felülvizsgálatán alapuló minősítését, mivel a jogosulatlan kifizetések visszatéríttetésére vonatkozó anyagi jogi feltételek a 14/2018. sz. határozathoz is kapcsolódnak.

51. A vitatott feljegyzések megtámadhatóságát megerősíti a megtámadott végzés 56. pontjából eredő azon megállapítás, hogy e nyugdíj-felülvizsgálati eljárásban nem hoznak más határozatot a nyugdíjjogosult számára az észrevételek megtételére nyitva álló 30 napos határidő lejártakor, vagy ezen észrevételek elutasítása esetén. Így a nyugdíjjogosultak észrevételeire adott részletes indokolással ellátott határozathoz vezető felülvizsgálati eljárás hiányában a nyugdíj összegét megváltoztató aktus jogszerűségét e határidő leteltét követően azon információk alapján kell megítélni, amelyekkel a Parlament a jogosultak tájékoztatásakor rendelkezhetett.

52. Ugyanígy, olyan körülmények között, mint amelyek a jelen jogvita tárgyát képezik, a Parlament nem hivatkozhat eredményesen arra, hogy a fellebbezőknek, akik a vitatott feljegyzések kézhezvételét követően észrevételeket tettek, meg kellett volna várniuk, hogy ezen intézmény alkalmazza velük szemben a nyugdíjuk csökkentésének megerősítését ahhoz, hogy az észrevételeikre adott e válasz végleges, tehát megtámadható aktusnak minősüljön. Ugyanis igen valószínű volt, hogy a fellebbezőknek a nyugdíjak összegére vonatkozóan a 14/2018. sz. határozattól függően alkalmazott csökkentés elvével kapcsolatos e fellépése sikerre vezet, mivel ez a Parlament által megismételt információk szerint azzal a kockázattal járna a fellebbezők számára, hogy a Parlament válaszáat új bizonyítékok hiányában megerősítő aktusnak kell tekinteni, amely keresettel nem támadható meg.³⁰

53. A fenti elemzést megerősíti a valamely határozat pénzbeli hatásaira vonatkozó vita esetén a közszolgálati jogviták terén sérelmet okozó aktus meghatározásáról szóló ítélkezési gyakorlat. Így egy havi illetményelszámolásból kitűnhet, hogy határozatról van szó.³¹ Ha az illetményelszámoló lap első alkalommal testesíti meg valamely új, vagyoni jogosultságok meghatározásáról szóló, általános hatállyal bíró jogi aktus végrehajtását, ez a lap a címzettje tekintetében szükségszerűen egyedi hatályú igazgatási határozat elfogadását fejezi ki, amely az érintett tisztviselőre olyan kötelező joghatással jár, amely érdekeinek közvetlen és azonnali befolyásolására alkalmas. Ezzel szemben a következő illetményelszámoló lapok mindössze beszámolnak ezen eredeti egyedi hatályú igazgatási határozat időbeli hatályának folytatásáról, és egyedi hatályú megerősítő igazgatási határozatoknak minősíthetők.³²

54. Ráadásul emlékeztetni lehet arra az állandó ítélkezési gyakorlatra, amely szerint, mikor a versenyvizsga valamely pályázója a vizsgabizottság által hozott határozat felülvizsgálatát kéri, akkor a vizsgabizottság által a pályázó helyzetének újbóli megvizsgálását követően hozott határozat minősül a sérelmet okozó aktusnak, mivel a felülvizsgálatot követően hozott határozat ezáltal a vizsgabizottság eredeti határozatának a helyébe lép.³³

³⁰ Lásd: a jelen indítvány 40. pontja.

³¹ Lásd: 1976. június 15-i Wack kontra Bizottság ítélet (1/76, EU:C:1976:91, 5. pont).

³² Lásd: 2019. december 12-i Tãpias kontra Tanács ítélet (T-527/16, EU:T:2019:856, 37. pont); 2012. december 5-i Lebedef és társai kontra Bizottság ítélet (F-110/11, EU:F:2012:174, 36. és 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

³³ Lásd: 2018. szeptember 5-i Villeneuve kontra Bizottság ítélet (T-671/16, EU:T:2018:519, 24. pont).

55. Végül, mivel véleményem szerint a vitatott feljegyzéseknek az EUMSZ 263. cikk értelmében vett megtámadható jellege lényegében abból ered, hogy a fellebbezők rendelkezésére bocsátott információk egymást követik, valamint abból, hogy egy általános határozatnak a fellebbezők bírói jogvédelmét bizonytalanná tévő körülmények között történő megvalósulásának minősülnek, úgy vélem, hogy érdemes felhívni a Bíróság figyelmét a 2018. június 28-i Spliethoff's Bevrachtungskantoor kontra Bizottság ítélet³⁴ tartalmára.

56. Bizonyos szempontból az ezen ítélet alapjául szolgáló ügy körülményei hasonlóak lehetnek az első fellebbezési jogalap alapjául szolgáló körülményekhez. A Bíróság ugyanis rámutatott, hogy a fellebbező olyan elektronikus levelet kapott, amelyet javaslatának az Európai Bizottság általi elutasításáról szóló értesítésnek tekinthetett,³⁵ és nem tudott a Bizottság által a keresete benyújtását követően hozott végleges határozatról. A Törvényszékkel ellentétben, amely a kereset elfogadhatatlanná nyilvánítása során azt állapította meg, hogy a kereset olyan elektronikus levél ellen irányult, amelynek nem a Bizottság volt a kibocsátója, és hogy a megtámadott aktus csupán ideiglenes jellegű volt,³⁶ a Bíróság a Törvényszék megállapításaiból azt a következtetést vonta le, hogy ez utóbbinak az ügy sajátos körülményeire tekintettel és a hatékony bírói jogvédelemnek a fellebbező részére történő biztosítása érdekében el kellett volna ismernie, hogy a Bizottság ellen indított kereset³⁷ a végleges határozat megsemmisítésére irányult.

57. Ily módon az említett ítéletben a Bíróság nem a vitatott jogi aktus ideiglenes jellegéről, hanem arról a tényről foglalt állást, hogy a felperes a végrehajtási eljárás tekintetében nem tudta azonosítani a végleges aktusnak minősülő bizottsági végrehajtási határozatot, figyelembe véve azt is, hogy a vitatott elektronikus levél tartalmazta a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőségekre vonatkozó információkat, és azokat anélkül gyakorolta, hogy tudomása lett volna a végrehajtási határozatról.³⁸ Ebben az értelemben ez az ítélet különös figyelmet érdemel, mivel bemutatja azokat az eljárási következményeket, amelyeket a jogi aktusoknak a szövegük és a hátterük következtében fennálló joghatásokkal kapcsolatos természetével és hatályával kapcsolatos bizonytalanság esetén meg kell állapítani.³⁹ Következésképpen másodlagosan azt javaslom, hogy a Bíróság ehhez hasonló indokolást adjon.

58. E megfontolások összességéből azt a következtetést vonom le, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a fellebbezők által a vitatott feljegyzések megsemmisítése iránti benyújtott kereseteket azzal az indokkal nyilvánvalóan elfogadhatatlanként elutasította, hogy azok nem minősülnek olyan megtámadható jogi aktusoknak, amelyek az EUMSZ 263. cikk alapján ilyen kereset tárgyát képezhetik.

³⁴ C-635/16 P, a továbbiakban: Spliethoff's Bevrachtungskantoor kontra Bizottság ítélet, EU:C:2018:510.

³⁵ A Spliethoff's Bevrachtungskantoor kontra Bizottság ítélet 66. pontjában a Bíróság hangsúlyozta, hogy „a 2015. július 17-i elektronikus levél szövegéből – ahogy az a jelen ítélet 21. pontjában szerepel – kitűnik, hogy az [Innovációs és Hálózati Projektek Végrehajtó Ügynökség (INEA)] kifejezetten tájékoztatta a [Spliethoff's Bevrachtungskantoor BV társaságot] arról, hogy »pályázatát nem fog[adták] el«. Kétségtelen, hogy az INEA pontosította, hogy még mindig folyamatban volt a kiválasztással és a támogatások odaítélésével kapcsolatos bizottsági határozat elfogadására irányuló eljárás. Ugyanakkor hozzátette, hogy »abban a valószínűtlen esetben, hogy e határozat elfogadása az Ön kérelmét érintő változásokhoz vezet, elektronikus levélben külön tájékoztatást kap«. Márpedig a továbbiakban [e társaság] e tekintetben sem az INEA-tól, sem a Bizottságtól nem kapott semmilyen más levelet”. Kiemelés tőlem.

³⁶ Lásd: Spliethoff's Bevrachtungskantoor kontra Bizottság ítélet (31., 34. és 65. pont).

³⁷ Spliethoff's Bevrachtungskantoor kontra Bizottság ítélet (71. pont).

³⁸ Spliethoff's Bevrachtungskantoor kontra Bizottság ítélet (66–70. pont).

³⁹ Lásd e tekintetben: Kokott főtanácsnok Spliethoff's Bevrachtungskantoor kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa (C-635/16 P, EU:C:2018:28, 6. és 7. pont). A főtanácsnok kifejtette, hogy a fellebbező a Törvényszék előtt egy másik keresetet is benyújtott a Bizottság végrehajtási határozatának megsemmisítése iránt, amellyel kapcsolatban a Bizottság elkésztésre hivatkozott.

59. Következésképpen azt javaslom, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy az első fellebbezési jogalap megalapozott, és következésképpen helyezze hatályon kívül a megtámadott végzést anélkül, hogy vizsgálni kellene a fellebbezés másodlagos második és harmadik jogalapját.

60. Ugyanakkor, arra az esetre, ha a Bíróság úgy döntene, hogy elutasítja ezt az első jogalapot, elemzésemet kiegészítem e két másik jogalapra vonatkozóan.

B. A Törvényszék eljárási szabályzata 86. cikkének értelmezése során elkövetett téves jogalkalmazásra alapított második jogalapról

1. A felek érvei

61. E második jogalap alátámasztása érdekében a fellebbezők lényegében azzal érvelnek, hogy a kiigazítási beadványok azokra a jogi aktusokra vonatkoznak, amelyek az eredetileg megtámadott, elméletileg ideiglenes jogi aktusokat véglegesítették. Nem lenne tehát logikus, és ellentétes lenne a pergazdaságosság követelményével, ha azokat elfogadhatatlannak, és a bírói jogvédelemtől való megfosztást jelentő aktusoknak nyilvánítanák.

62. A fellebbezők a 2017. november 9-i HX kontra Tanács ítéletben⁴⁰ és a Spliethoff's Bevrachtungskantoor kontra Bizottság ítéletre hivatkoznak, amelyekből az következik, hogy a Törvényszék eljárási szabályzatának 86. cikkét úgy kell értelmezni, hogy biztosítva legyen a hatékony bírói jogvédelem.

63. Ezenkívül a fellebbezők szerint a Törvényszék tévesen állapította meg a megtámadott végzés 68. és 69. pontjában, hogy a kiigazítási beadványokban említett jogi aktusokat nem azonosították kellő egyértelműséggel.

64. A Parlament azt állítja, hogy:

- a jogalap okafigyottá vált E. Allione és L. Torbesi⁴¹ vonatkozásában, akik nem nyújtottak be kiigazítási beadványt;
- a végezetül elfogadott határozatok nem helyettesítik a vitatott feljegyzéseket, és hogy a Spliethoff's Bevrachtungskantoor kontra Bizottság ítéletben hozott, a felperes menthető tévedésén alapuló határozat nem ültethető át a jelen ügyre;
- a megtámadott végzés 68. és 69. pontjára vonatkozó érvek megalapozatlanok, mivel a Törvényszék egyértelműen különbséget tett a Parlament végleges határozatai és a kiigazítási beadványban szereplő egyéb aktusok között, és
- a hatékony bírói jogvédelem elve nem vezethet a Törvényszék eljárási szabályzatának 86. cikkében meghatározott elfogadhatósági feltételek figyelmen kívül hagyásához.

⁴⁰ C-423/16 P, EU:C:2017:848.

⁴¹ E. Melandriról van szó, lásd: a jelen indítvány 18. pontja és a 12. lábjegyzet.

2. Értékelés

65. A Bíróság a 2018. szeptember 20-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletben⁴² a következőkre emlékeztetett:

- a Bíróság ítélkezési gyakorlatából kitűnik, hogy a felek kereseti kérelmei főszabály szerint nem módosíthatók⁴³. A Törvényszék eljárási szabályzatának a keresetlevél kiigazításáról szóló 86. cikke a módosíthatatlanság elve alóli kivételekre vonatkozóan fennálló ítélkezési gyakorlat kodifikációjának minősül⁴⁴;
- e 86. cikk előírja, hogy ha a megsemmisíteni kért jogi aktus helyébe azonos tárgyú másik jogi aktus lép, vagy azt módosítja, a felperes az eljárás szóbeli szakaszának befejezését, illetve a Törvényszék azon határozatát megelőzően, hogy az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével határozzon, ezen új körülmény figyelembevétele érdekében kiigazíthatja a keresetlevelet, azaz módosíthatja a keresetlevél tárgyát;
- a kereset módosíthatatlanságának elve alóli kivételként az említett 86. cikket következtetésképpen szigorúan kell értelmezni, és
- a keresetlevél kiigazítása a felperes részéről megköveteli, hogy egyértelműen és kellően világosan és pontosan rögzítse az eljárás tárgyát, valamint a felperes kereseti kérelmeit annak érdekében, hogy a Törvényszék ne terjeszkedjen túl a kérelmen. E tekintetben a kiigazítási beadványnak a Törvényszék eljárási szabályzata 86. cikke (4) bekezdése a) pontjának megfelelően tartalmaznia kell többek között a kiigazított kereseti kérelmeket.⁴⁵

66. Azon ítélkezési gyakorlat, amelyre mind a Törvényszék, mind a fellebbezők a fellebbezésük alátámasztására hivatkoztak, nem foglalkozik az ez utóbbiak által benyújtott keresetekben felvetettekhez hasonló eljárási kérdésekkel.

67. A megtámadott végzés 66. pontjában említett, elfogadhatatlanságot megállapító határozatok csupán az alkalmazandó elvek felidézésére szolgálnak, anélkül hogy a jelen ügyben releváns példákat kínálnának. A Törvényszék ugyanis a kereseteket a 2015. január 14-i SolarWorld és társai kontra Bizottság végzésben⁴⁶ az eljáráshoz fűződő érdek hiánya, a 2019. november 21-i ZW kontra EBB végzésben⁴⁷ pedig elkészttség miatt nyilvánította elfogadhatatlannak.

⁴² C-114/17 P, EU:C:2018:753, 52–54., 56. és 59. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat.

⁴³ Lásd: Sharpston főtanácsnok Spanyolország kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa (C-114/17 P, EU:C:2018:309, 40. pont), amelyben emlékeztetett arra, hogy „[a] Törvényszék eljárási szabályzata 76. cikkének d) pontja értelmében a felperesnek keresetlevelében meg kell jelölnie a jogvita tárgyát. Főszabály szerint a fél az eljárás során nem módosíthatja magát a jogvita tárgyát, és a kereset megalapozottságát kizárólag a keresetlevélben foglalt kereseti kérelmek tekintetében kell vizsgálni”. Sharpston főtanácsnok ebben az értelemben a 2010. november 11-i Bizottság kontra Portugália ítéletre (C-543/08, EU:C:2010:669, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat) hivatkozik.

⁴⁴ Lásd e tekintetben a Sharpston főtanácsnok Spanyolország kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványában (C-114/17 P, EU:C:2018:309, 42. pont és 23. lábjegyzet) szereplő pontosításokat. Arra is emlékeztetett, hogy azt a körülményt kell kiküszöbölni, hogy a megtámadott jogi aktus kibocsátója módosíthassa a Bíróság előtt megtámadott aktust vagy másik aktussal válthassa fel annak érdekében, hogy meghiúsítsa a folyamatban lévő eljárást.

⁴⁵ A Törvényszék eljárási szabályzatában 2015-ben bevezetett ezen alakíságot illetően lásd: Sharpston főtanácsnok Spanyolország kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa (C-114/17 P, EU:C:2018:309, 43. pont és 24. lábjegyzet, amelyben emlékeztetett arra, hogy a Törvényszék a tárgyaláson engedélyezte a felperes számára a keresetlevelének módosítását).

⁴⁶ T-507/13, EU:T:2015:23.

⁴⁷ T-727/18, nem tették közzé, EU:T:2019:809.

68. Ami a fellebbezők által hivatkozott ítélkezési gyakorlatot illeti, a 2017. november 9-i HX kontra Tanács ítélet⁴⁸ alapjául szolgáló ügyben szereplő tényállások nem hasonlíthatók össze. HX képviselője a tárgyaláson szerzett tudomást a keresetlevélben megtámadott jogi aktust módosító aktus létezéséről és a Törvényszék eljárási szabályzatának az eljárás nyelvén készült változatát érintő pontatlanságok miatt nem erősítette meg írásbeli dokumentummal azon szándékát, hogy kiigazítsa az e tárgyaláson kifejtett kereseti kérelmeit. A Bíróság úgy ítélte meg, hogy a Törvényszéknek kell jeleznie a hibát a fellebbező felé a tévedését, és lehetővé kell tennie számára annak orvoslását.

69. A fent hivatkozott második ítélet alapjául szolgáló ügyben, azaz a Spliethoff's Bevrachtungskantoor kontra Bizottság ítéletben a Bíróság nem határozott a Törvényszék eljárási szabályzata 86. cikkének alkalmazási feltételeiről.⁴⁹

70. Figyelemmel e 86. cikk szövegére, valamint arra a kontextusra, amelyben elfogadták azt a lehetőséget, hogy a Törvényszékhez való eredeti fordulást kiigazítsák, számomra nem tűnik elképzelhetőnek, hogy e cikk hatályát olyan esetekre is kiterjesszék, amelyekben a felperes rosszul értékelte azon jogi aktus hatályát, amelynek jogszerűségét vitatja.

71. Ugyanis, bár figyelemmel vagyok arra a tényre, hogy a Törvényszék eljárási szabályzatának 86. cikke a pergazdaságosság követelményének való megfelelésre irányul, amely abban áll, hogy mentesítsék a felperest egy új keresetnek külön eljárásban a Törvényszékhez történő benyújtása alól, fenntartásaim a jogvita tárgyának a kiigazítási beadvány által elvégzett módosításán alapulnak, amit a Bíróság a 2018. szeptember 20-i Spanyolország kontra Bizottság ítéletben kiemelt.⁵⁰

72. Az eredeti keresetlevél e módosítása igazolja, hogy különös figyelmet kell fordítani az eljárás kontradiktórius jellegének tiszteletben tartására.⁵¹ Az e 86. cikkben foglalt alaki feltételek e cél elérésére irányulnak.

73. Bár elismerhető, hogy az ezen előírásokra vonatkozó követelmények szintje kiigazításra kerül annak megállapításával, hogy a megtámadott aktus meghatározása hallgatólagosan következhet a keresetlevélben található hivatkozásokból, valamint az abban szereplő érvelés összességéből, és hogy az alakilag több, egységes egész képező aktus valamelyike ellen indított kereset – szükség esetén – úgy is tekinthető, mint amely a többi aktus ellen is irányul⁵², úgy látom, hogy a Törvényszék eljárási szabályzata 86. cikkének alkalmazási feltételeit szigorúan azokra az esetekre kell korlátozni, amikor egy végleges határozatot módosítottak.

74. Másként fogalmazva, mivel e 86. cikk rendelkezéseit nem lehet úgy értelmezni, hogy kiküszöböljék a megtámadott jogi aktusok természetével és hatályával kapcsolatos, szövegükből és összefüggéseikből eredő bizonytalanságokat, csak a „megtámadható jogi aktus” fogalmának ilyen körülményekre tekintettel történő értelmezése tűnik számomra úgy, hogy biztosítja a hatékony bírói jogvédelmet és a megfelelő igazságszolgáltatást.⁵³

⁴⁸ C-423/16 P, EU:C:2017:848, 21. pont.

⁴⁹ Lásd még ebben az értelemben: Sharpston főtanácsnok Spanyolország kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa (C-114/17 P, EU:C:2018:309, 36. lábjegyzet).

⁵⁰ C-114/17 P, EU:C:2018:753. Lásd: a jelen indítvány 65. pontja.

⁵¹ Lásd: 2017. november 9-i HX kontra Tanács ítélet (C-423/16 P, EU:C:2017:848, 23. pont).

⁵² Lásd: 2020. július 8-i Neda Industrial Group kontra Tanács ítélet (T-490/18, nem tették közzé, EU:T:2020:318, 53. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

⁵³ Lásd: a jelen indítvány 55–57. pontja.

75. E megfontolások összességére tekintettel úgy vélem, hogy a második fellebbezési jogalapot el kell utasítani azzal az indokkal, hogy a Törvényszék helyesen alkalmazta a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlatát, amikor elsődlegesen megállapította, hogy elfogadhatatlanok a Törvényszék eljárási szabályzatának 86. cikke alapján, és a Parlament elfogadhatatlansági kifogásai következtében – E. Allione és L. Torbesi kivételével a T-396/19. és T-437/19. sz. ügyben – a fellebbezők által a határozattervezeteken kívüli valamennyi egyéb előzetes, előkészítő, későbbi vagy kapcsolódó jogi aktus megsemmisítése céljából benyújtott kiigazítási beadványok.

C. A kontradiktórius eljárás elvének megsértésére és a Törvényszék eljárási szabályzata 126. cikkének alkalmazása során elkövetett téves jogalkalmazásra alapított harmadik jogalapról

1. A felek érvei

76. A fellebbezők arra hivatkoznak, hogy:

- a Törvényszéknek lehetővé kellett volna tennie számukra, hogy a kiigazítási beadványra vonatkozóan a Parlament által emelt elfogadhatatlansági kifogásra akár közvetlenül, akár második beadványváltás révén válaszoljanak, és
- a Törvényszék azon határozatait, hogy az elfogadhatatlansági kifogásokról az érdemi határozatban dönt, és a Parlamentnek címzett, a beadványok benyújtására vonatkozó kérelmek bizonyítják, hogy a keresetek elfogadhatatlansága nem volt nyilvánvaló.

77. A Parlament azt állítja, hogy:

- a jogalap okafigyottá vált E. Allione és L. Torbesi⁵⁴ vonatkozásában, akik nem nyújtottak be kiigazítási beadványt;
- a Törvényszék eljárási szabályzata 86. cikkének (6) bekezdéséből kitűnik, hogy a Törvényszék a fellebbezők észrevételeinek beszerzése nélkül hivatalból vizsgálhatja a kiigazítási beadvány elfogadhatóságát és
- a Törvényszék e szabályzat 126. cikke alapján bármikor határozhat a kereset elfogadhatatlanságáról, és a korábban hozott eljárási határozatoknak nincs semmilyen hatása.

78. A Bíróságnak a Törvényszék eljárási szabályzata 86. cikke (6) bekezdésének a kontradiktórius eljárás elvének megsértése tekintetében fennálló relevanciájára vonatkozó írásbeli kérdésére válaszul a fellebbezők előadják, hogy e rendelkezés, amely fenntartja a Törvényszék számára annak lehetőségét, hogy értékelje a kiigazítási beadvány elfogadhatóságának feltételeit, nem zárja ki e szabályzat 130. cikke (4) bekezdésének annak érdekében analógia útján történő alkalmazását, hogy beszerezzék az alperesnek az általa felhozott elfogadhatatlansági kifogás alátámasztásaként hivatkozott érveire vonatkozóan a felperes által benyújtott észrevételeket. A Parlament hangsúlyozta, hogy a Törvényszék tiszteletben tartotta a kontradiktórius eljárás elvét azáltal, hogy határidőt biztosított számára a kiigazítási beadványok megválaszolására, és az ítélkezési

⁵⁴ E. Melandriról van szó, lásd a jelen indítvány 18. pontját és a 12. lábjegyzetet.

gyakorlatára tekintettel határozott e beadványok elfogadhatóságáról, anélkül azonban, hogy a megtámadott végzés 65. pontjában felidézett, védekezésül előadott észrevételeiben szereplő érvekre támaszkodott volna.

2. Értékelés

79. A Törvényszék eljárási szabályzata 86. cikkének (6) bekezdése kimondja, hogy „[a] Törvényszék által a keresetlevelet kiigazító beadvány elfogadhatóságának tárgyában meghozandó határozat sérelme nélkül az elnök határidőt állapít meg az alperes számára a kiigazítási beadvány megválaszolására”.

80. E szabályzatnak a végzésben szabályozott kivételekről szóló 130. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy az alperes külön iratban előterjesztett, arra irányuló kérelmének benyújtását követően, hogy a Törvényszék az ügy érdemét nem érintve döntsön az elfogadhatatlansági kifogásról, az elnök határidőt állapít meg a felperes számára, amelyen belül írásban előterjesztheti a jogalapokat és kérelmeit.

81. A jelen ügyben a Parlament a kiigazítási beadványok elfogadhatatlanságára hivatkozott a megtámadott végzés 20. pontjában szereplő, az említett szabályzat 86. cikkének (6) bekezdésén alapuló észrevételeiben. E végzés 21. pontjából az a következtetés vonható le, hogy ezen észrevételeket azt követően közltek a fellebbezőkkel, hogy benyújtották a Parlament által a keresetlevelekkel szemben felhozott elfogadhatatlansági kifogásokra vonatkozó észrevételeiket, amit a fellebbezőknek a Bíróság által feltett kérdésre adott válaszában 3. lábjegyzetében szereplő megállapítások is megerősítenek.

82. Először is emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék eljárási szabályzatának 83. cikke értelmében a keresetlevelet és az ellenkérelmet ki lehet egészíteni a felperes válaszával és az alperes viszonzásával, kivéve, ha a Törvényszék úgy határoz, hogy a második beadványváltás szükségtelen, mert az ügy iratanyaga megfelelően teljes. A Törvényszék diszkrecionális jogkörébe tartozik az a döntés, hogy engedélyezi-e a felperes számára, hogy e rendelkezés alapján választ nyújtson be.⁵⁵

83. Másodszor hangsúlyozni kell, hogy a Törvényszék az eljárási szabályzat 126. cikke alapján határozott a kiigazítási beadványok elfogadhatatlanságának nyilvánvaló jellegéről.

84. Márpedig e rendelkezés lehetővé teszi a Törvényszék számára, amely akár hivatalból, akár a védekezésül elé terjesztett észrevételek alapján megvizsgálta a keresetlevél elfogadhatóságát, hogy a folyamatban lévő eljárás bármely szakaszában döntsön a kereset elfogadhatatlanságának nyilvánvaló jellegéről anélkül, hogy értékelését a felek megvitatnák.

85. Ebből következően, ha valamely fellebbező úgy véli, hogy a Törvényszék nem alkalmazta helyesen az említett rendelkezést, az első fokon eljáró bíróságnak az e rendelkezés alkalmazási feltételeire vonatkozó értékelését kell vitatnia.⁵⁶ Csak azok a jogalapok relevánsak, amelyek a Törvényszék által az elfogadhatatlanságra vonatkozóan elfogadott indokolás ellen irányulnak.

⁵⁵ Lásd: 2020. január 15-i BS kontra Parlament végzés (C-642/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:32, 5. pont [Pikamäe főtanácsnok állásfoglalása, 7. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat]).

⁵⁶ Lásd: 2020. január 15-i BS kontra Parlament végzés (C-642/19 P, nem tették közzé, EU:C:2020:32, 5. pont [Pikamäe főtanácsnok állásfoglalása, 10. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat]).

86. A jelen ügyben a Törvényszék határozata a megtámadott végzés 66. pontjában felidézett állandó ítélkezési gyakorlaton alapul. Ezt az indokolást a fellebbezés második jogalapja kifogásolja.

87. E körülmények között azt javaslom a Bíróságnak, hogy a fellebbezés harmadik jogalapját mint megalapozatlant utasítsa el.

D. Az első fokon előterjesztett keresetről

88. Ha a Bíróság úgy határoz, hogy hatályon kívül helyezi a megtámadott végzést, meg kell vizsgálni, hogy a Bíróság elbírálhata-e az ügyet.

89. Az Európai Unió Bírósága alapokmánya 61. cikkének első bekezdése szerint a Bíróság a Törvényszék határozatának hatályon kívül helyezése esetén az ügyet maga is érdemben eldöntheti, amennyiben a per állása megengedi, illetve határozathozatalra visszautalhatja a Törvényszék elé.

90. A jelen ügyben a Bíróságnak az eljárás e szakaszában nem áll módjában érdemben határozni a fellebbezők által a Törvényszék előtt benyújtott keresetekről, mivel a Törvényszék kizárólag a Parlament által felhozott elfogadhatatlansági kifogásról határozott.

91. Ezzel szemben a Bíróság rendelkezik az ahhoz szükséges információkkal, hogy véglegesen határozzon ezen elfogadhatatlansági kifogás tárgyában.⁵⁷

92. Ennélfogva azt javaslom a Bíróságnak, hogy állapítsa meg, hogy az említett elfogadhatatlansági kifogást, amely azon alapul, hogy a vitatott feljegyzések nem képezhetik megsemmisítés iránti kereset tárgyát, el kell utasítani.

93. Következésképpen az ügyet vissza kell utalni a Törvényszék elé, hogy az megvizsgálja a fellebbezőknek a vitatott feljegyzések megsemmisítése iránti kereseteit.

VII. A költségekről

94. Az ügynek a Törvényszék elé való visszautalása indokolja, hogy a Bíróság az előtte folytatott fellebbezési eljárás költségeiről ne határozzon.

VIII. Végkövetkeztetés

95. A fenti megfontolásokra tekintettel azt javaslom, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszéke 2020. július 3-i Tognoli és társai kontra Parlament végzését (T-395/19, T-396/19, T-405/19, T-408/19, T-419/19, T-423/19, T-424/19, T-428/19, T-433/19, T-437/19, T-443/19, T-455/19, T-458/19–T-462/19, T-464/19, T-469/19 és T-477/19, nem tették közzé, EU:T:2020:302);
- utasítsa el az Európai Parlament által a Törvényszék előtt emelt elfogadhatatlansági kifogást;

⁵⁷ Lásd: 2009. július 9-i 3F kontra Bizottság ítélet (C-319/07 P, EU:C:2009:435, 98. pont); 2011. október 13-i Deutsche Post és Németország kontra Bizottság ítélet (C-463/10 P és C-475/10 P, EU:C:2011:656, 78. pont). Lásd még: 2019. február 28-i Tanács kontra Growth Energy és Renewable Fuels Association ítélet (C-465/16 P, EU:C:2019:155, 128. pont).

- utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé abból a célból, hogy az határozzon Carlo Tognoli és a többi felperes azon kérelmeiről, amelyek az Európai Parlament Pénzügyi Főigazgatósága Képviselői Fizetések és Szociális Jogosultságok Osztálya egységvezetője által az őket megillető nyugdíjak összegének az Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati (a képviselőház elnöksége, Olaszország) 14/2018. sz. határozata 2019. január 1-jei hatálybalépését követő kiigazítása tárgyában kiadott 2019. április 11-i feljegyzéseinek megsemmisítésére irányulnak; és
- a költségekről jelenleg ne határozzon.